

EUROPAPARLAMENTET

2014 - 2019

Plenarhandling

A8-0208/2015

24.6.2015

BETÄNKANDE

om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit):
lägesrapport och framtidsutsikter
(2014/2150(INI))

Utskottet för rättsliga frågor

Föredragande: Sylvia-Yvonne Kaufmann

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR 15	
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET	21
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD	28
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	35

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter (2014/2150(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det interinstitutionella avtalet *Bättre lagstiftning*¹,
- med beaktande av de praktiska bestämmelser som avtalades den 22 juli 2011 mellan Europaparlamentets och rådets behöriga tjänsteavdelningar för genomförande av artikel 294.4 i EUF-fördraget i händelse av överenskommelser vid första behandlingen,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet, subsidiaritet och proportionalitet – 19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011²,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll³,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2012 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2012 om den 18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010)⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om garanti för oberoende konsekvensbedömningar⁷,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 4 december 2014 om smart lagstiftning,
- med beaktande av kommissionens meddelande om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter (COM(2014)0368),

---

¹ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

² Antagna texter, P7_TA(2014)0061.

³ Antagna texter, P8_TA(2014)0069.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2014)0127.

⁵ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 117.

⁶ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 87.

⁷ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 31.

- med beaktande av kommissionens tidigare meddelanden om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet (COM(2012)0746 och COM(2013)0685),
- med beaktande av kommissionens rapport om subsidiaritet och proportionalitet (19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011) (COM(2012)0373),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Smart lagstiftning – tillgodose de små och medelstora företagens behov* (COM(2013)0122),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om övervakning och samråd om smart lagstiftning för små och medelstora företag (SWD(2013)0060),
- med beaktande av kommissionens meddelande om smart lagstiftning i Europeiska unionen (COM(2010)0543),
- med beaktande av kommissionens riktlinjer för samråd med berörda parter från 2014,
- med beaktande av slutrapporten av den 24 juli 2014 från högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor i EU, *Cutting Red Tape in Europe – Legacy and Outlook*, och i synnerhet den i bilaga 12 införda avvikande meningen från fyra medlemmar av högnivågruppen, vilka har en bakgrund som företrädare för arbetstagare, folkhälsosektorn, miljösektorn och konsumenterna,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 26 november 2014¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* (COM(2015)0215),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet *Förslag till interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning* (COM(2015)0216),
- med beaktande av kommissionens beslut om inrättande av Refit-plattformen (C(2015)3261) och kommissionens meddelande om Refit-plattformens struktur och funktionssätt (C(2015)3260),
- med beaktande av beslutet av kommissionens ordförande om inrättande av en oberoende nämnd för lagstiftningskontroll (C(2015)3263), kommissionens meddelande om lagstiftningskontrollnämndens uppdrag, uppgifter och personal (C(2015)3262) och kommissionens meddelande om en mall för motiveringar (C(2015)3264/2),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om riktlinjer för bättre lagstiftning (SWD(2015)0111),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

---

¹ EESK:s dokument INT/750.

- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0208/2015), och av följande skäl:
- A. Refit-programmet är kärnan i kommissionens nya strategi för bättre lagstiftning.
- B. Refit-programmet syftar till att befästa förfaranden för bättre lagstiftning, förenkla EU:s rättsakter, minska administrativa eller lagstiftningsmässiga bördor samt verka för goda styrelseformer utgående från faktabaserat beslutsfattande, där konsekvensbedömningar och efterhandsutvärderingar spelar en viktig roll utan att ersätta politiska beslut.
- C. Kommissionen har inrättat en ny Refit-plattform som stöd för sin verksamhet inom Refit-programmet. Plattformen är indelad i följande två grupper: regeringsföreträdare, som består av sakkunniga på hög nivå från den offentliga förvaltningen i varje medlemsstat, och intressenter, som består av upp till 20 sakkunniga, varav två sakkunniga från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och övriga sakkunniga från näringslivet, bland annat små och medelstora företag, arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer.
- D. Den årliga Refit-resultattavlan möjliggör en bedömning av framstegen inom alla politikområden och för varje initiativ som beslutats av kommissionen, inbegripet åtgärder som vidtagits av parlamentet och rådet.
- E. Det interinstitutionella avtalet *Bättre lagstiftning* från 2003 har blivit inaktuellt i och med den nuvarande lagstiftningsmiljön, som inrättades genom Lissabonfördraget.
- F. Under de senaste åren har agendan för bättre lagstiftning dock ändå bidragit till att förbättra lagstiftningspraxis. Kommissionen har infört många olika namn och program på området, t.ex. ”bättre regelverk”, ”bättre lagstiftning”, ”smart lagstiftning”, ”ändamålsenlig lagstiftning”, ”tänk småskaligt först”, ”kontroller av ändamålsenligheten” och ”ABR+”. Detta ger inte tillräcklig klarhet och öppenhet, särskilt inte för medborgarna, om vad man vill uppnå med åtgärderna och bör därför sammanfattas och konsolideras bättre.
- G. Kommissionen har i sitt meddelande *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* av den 19 maj 2015 föreslagit en mer samstämd och heltäckande strategi för bättre lagstiftning, som tar hänsyn till hela den politiska lagstiftningsprocessen och kräver målinriktat samarbete mellan alla institutioner. Meddelandet granskas därför noggrant av parlamentet för att kunna ge bästa möjliga resultat för EU-medborgarna.
- H. Unionens syften och målsättningar enligt artikel 3 i EU-fördraget väger alla lika tungt. Kommissionen understryker att Refit varken ruckar på etablerade politiska mål eller bör genomföras på bekostnad av enskildas, konsumenters eller arbetstagares hälsa och säkerhet eller på miljöns bekostnad.
- I. Under andra halvåret 2014 genomförde kommissionen offentliga samråd om översynen av sina riktlinjer om konsekvensbedömningar och sina riktlinjer för samråd med berörda parter.

- J. När kommissionen upprättade sitt arbetsprogram för 2015 tillämpade den för första gången den s.k. principen om en politisk nystart som motivering för att dra tillbaka ett stort antal lagstiftningsförslag under behandling.
- K. Kommissionen har enligt arbetsprogrammet för 2015 för avsikt att koncentrera sitt arbete på de stora ekonomiska och sociala utmaningarna, och den nya strukturen syftar till att garantera ett mer samstämt politiskt tillvägagångssätt och därigenom öka insynen i EU och därmed acceptansen hos medborgarna.

Bättre lagstiftning

1. Europaparlamentet noterar kommissionsordförande Junckers beslut att anförtro kommissionens förste vice ordförande portföljen bättre lagstiftning, vilket motsvarar de krav som parlamentet framfört och understryker detta ämnets stora politiska betydelse. Parlamentet förväntar sig att denna utnämning kommer att leda till en unionslagstiftning som är av högsta möjliga kvalitet, motsvarar medborgarnas och andra intressenters förväntningar och ser till att offentligpolitiska mål, såsom standarderna för konsumentskydd, miljöskydd, sociala förhållanden och arbetsmiljö, inte äventyras.
2. Europaparlamentet betonar att bättre lagstiftning bör omfatta en ”kultur” av offentlig förvaltning på alla nivåer i Europeiska unionen, med hänsyn till den överdrivna byråkratin i EU och behovet av att förenkla lagstiftningen, och bör inbegripa genomförande och tillämpning av unionsrättsakter på både EU-nivå och nationell, regional och lokal nivå, för att man ska kunna säkerställa korrekt förvaltning och ”Europavänligt uppförande” på samtliga nivåer.
3. Europaparlamentet understryker att kommissionen bör prioritera utvecklandet av vissa åtgärder och bör fokusera på lagstiftningens kvalitet och en bättre efterlevnad av den befintliga lagstiftningen, snarare än på antalet rättsakter. Parlamentet understryker att kostnaden inte bör vara den avgörande faktorn utan att lagstiftningens kvalitet är det enda lämpliga kriteriet, samt att Refit-programmet inte får utnyttjas för att sänka standarden i fråga om hållbarhet eller socialt skydd samt anställnings-, miljö- och konsumentskydd.
4. Europaparlamentet föreslår att kommissionen överväger införandet av ”tidsfristklausuler” i tidsbegränsade lagstiftningsinitiativ, på villkor att detta inte leder till osäkerhet om rättsläget, och att man där det är lämpligt inför ”översynsklausuler” i lagstiftningsåtgärder för att regelbundet på nytt bedöma om lagstiftningsåtgärder på EU-nivå fortsatt är relevanta.
5. Europaparlamentet betonar att en europeisk standard i regel ersätter 28 nationella standarder, vilket stärker unionens inre marknad och minskar byråkratin.
6. Europaparlamentet välkomnar åtgärdspaketet av den 19 maj 2015, som syftar till bättre lagstiftning. Parlamentet stöder kommissionens fortsatta engagemang för att förbättra lagstiftningen. Parlamentet understryker att det arbete som förutses i meddelandet om Refit bör ses som en fortlöpande process som säkerställer att gällande lagstiftning på EU-nivå är ändamålsenlig, när lagstiftarnas gemensamma mål och motsvarar medborgarnas förväntningar, särskilt bland anställda, företag och andra intressenter.

7. Europaparlamentet noterar kommissionens åtagande att förhandla fram ett nytt interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning som tar hänsyn till de förändringar som uppstått genom Lissabonfördraget och ramavtalet mellan parlamentet och kommissionen, vilka konsoliderar bästa praxis på områden som planering av lagstiftning, konsekvensbedömningar, systematiska efterhandsutvärderingar av unionslagstiftningen och genomförande och hantering av delegerade akter och genomförandeakter. Parlamentet understryker att det vill slutföra förhandlingarna före årets slut.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utfästelse att strategin för bättre lagstiftning inte syftar till att avreglera vissa politikområden eller ifrågasätta de värden som är viktiga för oss, såsom socialt skydd, miljöskydd och grundläggande rättigheter, bland annat rätten till hälsa.
9. Europaparlamentet erkänner det långvariga och intensiva arbetet i högnivågruppen av oberoende intressenter, som har lagt fram förslag för kommissionen om minskning av administrativa bördor och identifierat bästa praxis när det gäller hur unionslagstiftningen kan genomföras så obyråkratiskt som möjligt i medlemsstaterna. Parlamentet noterar att fyra medlemmar av högnivågruppen av oberoende intressenter har motsatt sig flera av slutsatserna i gruppens slutrapport om administrativa bördor och har ingivit en reservation. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska ta hänsyn till bekymren hos alla de parter som deltar i processen.
10. Europaparlamentet understryker betydelsen av dialog mellan arbetsmarknadens parter och respekt för deras självständighet. Särskilt med tanke på artikel 9 i EUF-fördraget understryker parlamentet att arbetsmarknadens parter, i enlighet med artikel 155 i EUF-fördraget, kan ingå avtal som kan leda till unionslagstiftning på gemensam begäran av de undertecknande parterna. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska respektera parternas och deras framförhandlade avtals oberoende ställning samt ta deras oro på allvar. Parlamentet betonar att agendan för bättre lagstiftning inte bör utnyttjas som en förevändning för att bortse från eller kringgå avtal som uppnåtts mellan arbetsmarknadens parter, och skulle därför avvisa alla konsekvensbedömningar av avtal mellan arbetsmarknadens parter.
11. Europaparlamentet påminner om att valet mellan genomförandeakter och delegerade akter skapade ett antal interinstitutionella tvister under föregående valperiod och anser därför att det är viktigt att fastställa särskilda riktlinjer, vilket parlamentet krävde i det betänkande som antogs den 25 februari 2012.
12. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att förenkla förvaltningen av stödet inom den gemensamma jordbrukspolitik, de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020.

Insyn och samråd med intressenter

13. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen erkänner samrådsprocessens viktiga roll i Refit-programmet. Parlamentet påpekar att alla EU-institutioner enligt artikel 11.2 i EU-fördraget är skyldiga att föra en öppen, tydlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället. Institutionerna uppmanas

att ta särskild hänsyn till den obligatoriska och regelbundna dialogen med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället under förhandlingarna om ett nytt interinstitutionellt avtal.

14. Europaparlamentet noterar att genom ökad öppenhet kan EU:s funktionssätt bli mer ändamålsenligt och att detta också kan öka det civila samhällets förtroende för EU.
15. I detta sammanhang välkomnar Europaparlamentet att kommissionen betonar att dialogen med medborgare, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter i näringslivet och det civila samhället bidrar till att hålla EU:s lagstiftning öppen, målinriktad och enhetlig. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att mer exakt ange hur den kommer fram till sina förslag, till exempel i form av lagstiftningstext eller meddelanden från kommissionen.
16. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen inom ramen för sin strategi för bättre lagstiftning lägger betydligt större vikt vid offentliga samråd. Parlamentet noterar att kommissionen i framtiden kommer att genomföra ett tolv veckor långt offentligt samråd a) inför utarbetandet av nya lagstiftningsförslag, b) vid bedömning av befintlig lagstiftning och dess lämplighet och c) om färdplaner och konsekvensbedömningar på förhand. Kommissionen kommer dessutom att ge medborgare och intressenter möjlighet att inom åtta veckor yttra sig över de förslag som antagits av kommissionen och översända dessa yttranden till rådet och parlamentet.
17. Mot denna bakgrund uppmanar därför Europaparlamentet kommissionen att göra en välvägd och öppen bedömning av yttranden och synpunkter från alla berörda parter i samrådet, och att särskilt se till att intresseorganisationer med goda ekonomiska och organisatoriska förutsättningar inte kan missbruka de offentliga samråden för egna ändamål. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra sina slutsatser från samråden.
18. Europaparlamentet konstaterar att konsekvensbedömningarna inte bör offentliggöras förrän kommissionen har antagit det berörda politiska initiativet. Med hänsyn till insynen i kommissionens beslut bör den offentliggöra konsekvensbedömningar även när den har beslutat att inte utarbeta något lagstiftningsförslag.
19. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, som har rådgivande status, är ett viktigt språkrör för det civila samhället och att Regionkommittén, som också har rådgivande status, har en nyckelroll när det gäller att representera regionala och lokala myndigheter i EU och bedöma unionslagstiftningens genomförande. Parlamentet påpekar att båda rådgivande organ enligt gällande lagstiftning får höras i förväg av parlamentet, rådet och kommissionen i samtliga fall då parlamentet och rådet finner det lämpligt. Om ett korrekt samråd med dem hålls om särskilda frågor i tillräckligt god tid, och om man utnyttjar deras särskilda sakkunskapsområden, kan detta bidra till syftena med bättre lagstiftning.
20. Europaparlamentet anser att de regionala och lokala myndigheterna bör göras mer delaktiga i EU:s beslutsfattande, särskilt genom att man involverar den expertis och erfarenhet som finns i medlemsstaterna på regional och lokal nivå i ett tidigt skede av

det förberedande lagstiftningsarbetet. Alla institutioner måste följa subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i sitt lagstiftningsarbete.

21. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att öka insynen i lagstiftningsarbetet och öka medborgarnas och intressenternas deltagande i hela processen.
22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att i framtiden också genomföra fyra veckor långa offentliga samråd om förslag till delegerade akter och viktiga genomförandeakter, innan medlemsstaterna röstar om sin hållning i den ansvariga kommittén.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över riktlinjerna för utvärderingar genom att utöka deltagandet av och samråden med intressenter och använda det mest direkta sättet för unionsmedborgarna att delta i beslutsfattandet.
24. Europaparlamentet noterar den nya rubriken ”Lätta arbetsbördan – tyck till” (”Lighten the Load – Have your Say”) på kommissionens webbplats för bättre lagstiftning och begär att de synpunkter som lämnas där granskas på ett välavvägt och öppet sätt av kommissionen och den nya Refit-plattformen. Parlamentet anser dock att Refit-panelen inte bör vara alltför tungrodd i sina förfaranden och överläggningar, utan bör vara ett organ som kan reagera snabbt och också kan utföra mer detaljerat arbete i EU:s lagstiftningsprocess. Parlamentet anser att samråd via denna sida på kommissionens webbplats inte kan ersätta offentliga samråd med intressenterna.

Konsekvensbedömningar och europeiskt mervärde

25. Europaparlamentet konstaterar att konsekvensbedömningar är viktiga verktyg för att stödja beslutsfattandet inom alla EU-institutioner och spelar en central roll för bättre lagstiftning. I detta avseende uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att vara noggrannare när de fullgör sina åtaganden och när de bedömer konsekvenserna av framtida och befintlig lagstiftning. Parlamentet understryker dock att sådana bedömningar inte kan ersätta politiska bedömningar och beslut och att parlamentsledamöternas frihet att utföra sitt politiska arbete på intet sätt får inskränkas.
26. Europaparlamentet anser att en bedömning av konsekvenserna för konkurrenskraften bör utgöra en väsentlig del av konsekvensbedömningsprocessen. Förslaget till reviderade riktlinjer bör innehålla vägledning om hur konsekvenser för konkurrenskraften bör bedömas och vägas in i den slutliga analysen. Parlamentet stöder en genomgående presumtion om att förslag med negativa konsekvenser för konkurrenskraften inte bör antas av kommissionen, såvida det inte läggs fram bevis för betydande, inte kvantifierbara fördelar.
27. Europaparlamentet anser att principerna om bättre lagstiftning bör tillämpas på både sekundärrättsliga och primärrättsliga bestämmelser. Parlamentet uppmanar kommissionen att där så är lämpligt se till att delegerade akter och genomförandeakter åtföljs av en konsekvensbedömning, inklusive samråd med berörda parter och intressenter.

28. Europaparlamentet anser att det krävs omfattande konsekvensbedömningar, särskilt en väl avvägd bedömning av de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna, och att man måste bedöma inverkan på medborgarnas grundläggande rättigheter och jämställdheten mellan kvinnor och män. Parlamentet betonar att kostnads-nyttanalyser bara är ett av många kriterier.
29. Europaparlamentet påpekar att det i många medlemsstater, exempelvis Sverige, Tjeckien, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland, finns oberoende organ som ger regeringarna konstruktiva råd i lagstiftningsarbetet, i syfte att minska byråkratin för företag och medborgare och minska kostnaderna i samband med informationsskyldigheten på ett sätt som kan mätas och verifieras. Bästa praxis och erfarenheter hos befintliga organ för bättre lagstiftning skulle kunna beaktas. Parlamentet noterar att kommissionens konsekvensbedömningsnämnd har omvandlats till en oberoende ”nämnd för lagstiftningskontroll” och förväntar sig att involveringen av oberoende experter kommer att ha gynnsam effekt på konsekvensbedömningsprocessen inom kommissionen. Parlamentet insisterar på att nämnden för lagstiftningskontroll ska ha en utslutande rådgivande funktion och inte får avge några bindande yttranden. Parlamentet insisterar på att konsekvensbedömningar måste vara samstämda och beakta alla ändringar som införts i faser för samråd mellan tjänsteenheter, och att de bland annat bör utgå från en uppskattning av de ytterligare kostnader som skulle uppstå för medlemsstaterna utan lösning på unionsnivå. Yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll bör åtfölja det slutliga lagstiftningsförslaget. Parlamentet föreslår att man under de kommande förhandlingarna om det interinstitutionella avtalet ska diskutera idén huruvida ett råd för lagstiftningskontroll kan vara av gemensamt intresse för institutionerna som ett rent rådgivande organ.
30. Europaparlamentet välkomnar att rådets arbetsgrupper nu, i ett tidigt stadium av diskussionen om särskilda lagstiftningsförslag, ska behandla kommissionens relevanta konsekvensbedömningar utgående från en riktgivande checklista. Parlamentet beklagar däremot att rådets generalsekretariat ännu inte har någon egen enhet för konsekvensbedömningar och anser att den ovannämnda lösningen skulle kunna bidra till att rådet uppfyller sina skyldigheter att granska alla betydande förslag till ändring av kommissionens förslag.
31. Europaparlamentet påpekar att det har inrättat ett eget direktorat för konsekvensbedömningar och europeiskt mervärde, som erbjuder utskotten ett antal tjänster för konsekvensbedömning på förhand och i efterhand, bedömer mervärdet av EU:s framtida eller nuvarande politik och bedömer politiska alternativ på områdena vetenskap och teknik. Enligt uppgifter från kommissionen har det genomförts ett tjugotal parlamentsinterna konsekvensbedömningar i samband med ändringar av kommissionens förslag. Parlamentet påminner sina specialiserade utskott om att mer konsekvent utnyttja det redan tillgängliga instrument som parlamentets egna konsekvensbedömningar utgör, särskilt när omfattande ändringar av kommissionens ursprungliga förslag övervägs. Detta får dock inte leda till en minskning av manöverutrymmet för ledamöterna av Europaparlamentet.
32. Europaparlamentet påminner om behovet av att beakta samtliga de principer som unionen vilar på, inklusive subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet

uppmantar alla EU-institutioner att alltid ta hänsyn till lagstiftningens effekter på kort och lång sikt.

33. Europaparlamentet konstaterar att karenstiden efter det att förhandlingarna har slutförts men före slutomröstningen – en period som för närvarande används för juridisk och språklig granskning – även skulle kunna användas för att göra en konsekvensbedömnings- och subsidiaritetskontroll.
34. Europaparlamentet anser att alla EU-institutioner bör utveckla en gemensam metodologisk strategi för konsekvensbedömningar, och uppmantar dem att ta med detta som en prioritering under de kommande förhandlingarna om ett nytt interinstitutionellt avtal. Parlamentet betonar att parlamentets och rådets legislativa befogenheter att ändra ett kommissionsförslag inte får kringskäras.
35. Europaparlamentet uppmantar eftertryckligen kommissionen att utöka sina samråd – både offentliga och privata – med alla berörda parter, däribland konsumenter, när den utarbetar delegerade akter och genomförandeakter, för att undersöka hur man bättre kan öka medvetenheten om preliminära förslag.

Små och medelstora företag och ”tänk småskaligt först”-principen

36. Europaparlamentet noterar kommissionens åtagande att ytterligare förbättra SMF-testet, särskilt med tanke på att det i EU finns fler än 20 miljoner små och medelstora företag (SMF), som utgör 99 procent av alla företag i EU och därmed bildar stommen i ekonomisk verksamhet, tillväxt och sysselsättning. Parlamentet stöder tanken på anpassade lösningar och enklare förfaranden för små och medelstora företag i konsekvensbedömningen om det kan påvisas att detta inte undergräver lagstiftningens ändamålsenlighet och att undantag eller flexibla förfaranden inte leder till fragmentering av den inre marknaden eller hindrar tillträdet till denna. Parlamentet välkomnar därför kommissionens utfästelse att överväga flexibla regler för små och medelstora företag, bland annat ett förbehållslöst undantag för mikroföretag, under förutsättning att det är befogat och möjligt och inte riskerar att stå i vägen för ett effektivt uppnående av de sociala, miljömässiga och ekonomiska målen med den föreslagna lagstiftningen.
37. Europaparlamentet uppmantar kommissionen att inte ge avkall på sina ambitioner att etablera en grundval för skapandet av arbetstillfällen med kvalitet genom att minska de administrativa bördorna för små och medelstora företag. Parlamentet kräver åtgärder för att se till att de allmännyttiga målen, bl.a. konsumentvänliga, miljömässiga, sociala, hälso- och säkerhetsrelaterade normer samt jämställdhetsnormer, inte får äventyras. Parlamentet understryker att minskningen av den administrativa bördan inte får leda till sänkta anställningsnormer eller en ökning av osäkra anställningskontrakt, och att de anställda i små och medelstora företag samt mikroföretag måste behandlas på samma sätt och omfattas av samma goda skydd som de anställda i större företag.
38. Europaparlamentet påpekar att utvärderingen av nya föreskrifters konsekvenser för små och medelstora företag inte får leda till att arbetstagarnas rättigheter påverkas negativt.

39. Europaparlamentet understryker behovet av tydligare formulerade bestämmelser som enkelt kan genomföras och kan hjälpa alla aktörer att verka enligt gällande lagar. Parlamentet betonar att enklare och smartare lagstiftning kan underlätta ett konsekvent införlivande och en effektivare och enhetligare tillämpning från medlemsstaternas sida.

Efterhandsutvärderingar

40. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen integrerar efterhandsutvärderingar i bättre lagstiftning. Parlamentet betonar att sådana utvärderingar, för medborgarnas och företagens rättssäkerhets skull, bör genomföras inom en lämplig tidsram, helst flera år efter fristen för införlivandet med den nationella lagstiftningen. Parlamentet påminner emellertid om att efterhandsutvärderingar aldrig bör ersätta kommissionens skyldighet som fördragets väktare att effektivt och i god tid övervaka medlemsstaternas tillämpning av unionslagstiftningen och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra att den tillämpas väl.
41. Europaparlamentet framhåller betydelsen av efterhandsutvärdering och utvärdering av de politiska resultaten för att utvärdera om EU:s lagstiftning och politik genomförs ändamålsenligt i ljuset av de resultat som den lagstiftande myndigheten avsett.
42. Europaparlamentet anser att de nationella parlamenten bör involveras i efterhandsutvärdering av ny lagstiftning, eftersom detta även skulle vara till fördel för kommissionens rapporter och bidra till analysen av de olika nationella utmaningar som enskilda lagar och föreskrifter medför.

Medlemsstaternas genomförande av EU-lagstiftning

43. Europaparlamentet konstaterar att en tredjedel av de lagstiftningsmässiga och administrativa bördor som hänger samman med unionslagstiftningen enligt kommissionen är en följd av medlemsstaternas införlivandeåtgärder.
44. Europaparlamentet erkänner att det i fråga om direktiv är en uppgift för medlemsstaterna att besluta huruvida man ska anta striktare sociala normer och miljö- och konsumentskyddsnormer på nationell nivå än de miniminormer som överenskommit på EU-nivå, och välkomnar varje beslut att göra detta. Parlamentet understryker att sådana striktare normer inte får betraktas som överreglering. Parlamentet uppmanar dock de behöriga nationella myndigheterna att vara medvetna om de eventuella följderna av så kallad nationell överreglering, vilket innebär att onödiga byråkratiska hinder läggs till unionslagstiftningen, eftersom detta kan leda till en felaktig uppfattning av EU:s lagstiftningsarbete, vilket i sin tur kan främja EU-skepsis. För användarvänlighetens skull uppmanas medlemsstaterna att avstå från onödiga administrativa bestämmelser på plats när de genomför direktiv och förordningar.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka utbytet av bästa praxis för genomförande och tillämpning av EU:s direktiv. Detta skulle uppmantra intressenter och lokala och regionala myndigheter att delta i att ringa in svårigheter som uppstår när EU-politiken genomförs på lokal, regional och nationell nivå.

46. Europaparlamentet understryker att det i egenskap av medlagstiftare vill veta vilka verkliga effekter unionslagstiftningen får när den har genomförts. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ge det fullständig tillgång till utvärderingarna i detta sammanhang, bland annat insamlade källdata och förberedelsedokument.
47. Med tanke på de allvarliga och ihållande problemen vid tillämpning av förordning (EG) nr 1924/2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel, bland annat problem som gäller snedvridning av konkurrensen, uppmanas kommissionen att granska förordningens vetenskapliga grund och frågan hur nyttig och realistisk den är, samt att, om det är lämpligt, avskaffa begreppet näringsprofiler. Europaparlamentet anser att målen med förordning (EG) nr 1924/2006, exempelvis att se till att påståenden om livsmedel ska vara sanna och målet om särskilda uppgifter om fett-, socker- och saltinnehåll, nu har uppnåtts genom förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna.
48. Europaparlamentet hänvisar till medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument, samt till Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 27 oktober 2011 om förklarande dokument, och uppmanar kommissionen att se till att parlamentet får tillgång till förklarande dokument.

Kommissionens tillbakadragande av lagstiftningsförslag under behandling

49. Europaparlamentet noterar att den nyvalda kommissionen i sitt arbetsprogram för 2015 för första gången har sett över alla lagstiftningsinitiativ som är under behandling, med hänvisning till principen om en politisk nystart.
50. EU-domstolen bekräftade i sin dom av den 14 april 2015¹ att kommissionen när som helst under antagandet av en unionsakt enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet får dra tillbaka ett lagstiftningsförslag, så länge rådet ännu inte har agerat. För den interinstitutionella balansens skull uppmanar därför Europaparlamentet kommissionen att i fall av tillbakadragande först samråda med parlamentet, särskilt efter första behandlingen, och att ta vederbörlig hänsyn till parlamentets ståndpunkt. I detta sammanhang hänvisas särskilt till Europaparlamentets resolutioner av den 15 januari 2015.
51. Europaparlamentet påpekar vidare att EU-domstolen i samma dom följer rådets argument för att kommissionen, i fall av tillbakadragande av ett lagstiftningsförslag, måste följa principen om tilldelade befogenheter, principen om interinstitutionell balans och principen om lojalt samarbete, som fastställs i artikel 13.2 i EU-fördraget, samt demokratiprincipen enligt artikel 10.1 och 10.2 i EU-fördraget.
52. Europaparlamentet lyfter fram vikten av att undvika överlappning inom lagstiftningen.

o

o o

---

¹ Domstolens dom av den 14 april 2015, Europeiska unionens råd/Europeiska kommissionen, C-409/13, ECLI:EU:C:2015:217.

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

28.5.2015

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till utskottet för rättsliga frågor

över programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter
(2014/2150(INI))

Föredragande av yttrande: Anthea McIntyre

FÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för rättsliga frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet erkänner att Refit-programmet är ett viktigt första steg på vägen mot att förenkla lagstiftningen och minska administrativa regelbördor för företagen och undanröja hindren för tillväxt och skapande av arbetstillfällen.
2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens paket för bättre lagstiftning och ser det som ett viktigt instrument för bättre lagstiftning. Parlamentet begär att Refit-programmet ska fokusera på lagstiftning av god kvalitet och dess förmåga att skydda och främja EU-medborgarnas intressen. Konsekvensbedömningar bör även bedöma de sociala och miljömässiga konsekvenserna av frånvaron av lagstiftning och dess följder för medborgarnas grundläggande rättigheter på EU-nivå. En förbättrad lagstiftning bör åstadkommas utifrån både ett kvalitativt och ett kvantitativt underlag.
3. Europaparlamentet framhåller att när utvärderingar av lagstiftningen och kontroller av dess ändamålsenlighet utförs ska grundläggande och sociala rättigheter prioriteras framför ekonomiska faktorer.
4. Europaparlamentet påminner om att fyra ledamöter av högnivågruppen för administrativa bördor – de som företräder arbetstagarna, folkhälsan, miljön och konsumenterna – antog ett avvikande yttrande över slutrapporten från högnivågruppen av den 24 juli 2014¹.

---

¹ <http://www.eeb.org/EEB/?LinkServID=93589C92-5056-B741-DBB964D531862603>.

5. Europaparlamentet stöder kommissionens åtagande att minska byråkratin. Minskningar av byråkratin bör vara evidensbaserade och får under inga omständigheter minska arbetstagskyddet.
6. Europaparlamentet medger att Refit-programmet är ett första steg på vägen mot att minska onödiga regelbördor för företagen och undanröja hindren för tillväxt och skapande av arbetstillfällen. Parlamentet understryker dock att ”bättre lagstiftning” inte får användas som en förevändning för avreglering för att undergräva arbetstagarnas och konsumenternas rättigheter.
7. Europaparlamentet framhåller de övergripande bestämmelserna i artiklarna 9 och 11 i EUF-fördraget, som ska beaktas när man utarbetar och genomför politiska åtgärder och insatser på EU-nivå. Parlamentet understryker inte bara behovet av att bedöma ekonomiska faktorer och kortsiktiga effekter, utan även lagstiftningens långsiktiga värde, såsom en minskning av ogynnsamma effekter på hälsan eller ett bevarande av ekosystemen, som ofta är svåra att kvantifiera. Parlamentet beklagar djupt att sociala och miljömässiga fördelar och kostnader ofta inte beaktas som en följd av detta.
8. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att tillhandahålla tydliga definitioner rörande Refit-relaterad verksamhet såsom ”utvärdering”, ”förenkling”, ”konsolidering” och ”målriktad översyn” av befintlig lagstiftning för att åstadkomma större öppenhet.
9. Europaparlamentet välkomnar insatserna för att förenkla lagstiftningsförfarandet som helhet samtidigt som höga standarder upprätthålls. Det behövs enklare och tydligare lagstiftning som undanröjer komplexitet och som enkelt kan genomföras i syfte att förbättra efterlevnaden och ge våra arbetstagare ett bättre skydd. I detta sammanhang är subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna viktiga.
10. Europaparlamentet påminner kommissionen om dess åtagande i småföretagsakten att i sin praktiska politik genomföra principen om att ”tänka småskaligt först”. Denna princip bör minska ytterligare administrativa bördor och regelbördor som alltför ofta hindrar våra små och medelstora företag från att fungera väl och hämmar deras konkurrenskraft samt begränsar deras innovationsförmåga och förmåga att skapa arbetstillfällen. Kommissionen uppmanas att skyndsamt granska småföretagsakten för att se hur den kan förbättras och fungera mer ändamålsenligt i linje med programmet för bättre lagstiftning.
11. Europaparlamentet betonar behovet av en nedifrån-och-upp-strategi för bättre lagstiftning. Parlamentet påminner om sin uppmaning om att tillsätta en ny grupp för bättre lagstiftning bestående av berörda parter och nationella experter och välkomnar kommissionens förslag om att skapa en europeisk plattform för berörda parter när det gäller bättre lagstiftning. Plattformen bör bestå av de berörda parterna, inklusive officiella företrädare för det civila samhället, arbetsmarknadens parter, konsumentorganisationer och näringslivet, i synnerhet små och medelstora företag, som står för 80 procent av skapandet av arbetstillfällen i EU. Den europeiska plattformen för berörda parter måste vara synlig och oberoende och måste kunna hantera de administrativa bördor som lagstiftningsförslagen medför och efterlevnadskostnaderna och måste respektera subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Förslag från denna plattform bör aktivt övervägas av kommissionen. Plattformen bör också lägga fram förslag till initiativ som syftar till att

förbättra lagstiftningen och hjälpa medlemsstaterna att genomföra EU-lagstiftningen på nationell nivå.

12. Europaparlamentet konstaterar att lagstiftningen om sysselsättning och arbetsmiljö utgör en minimistandard för arbetstagarskyddet och att medlemsstaterna kan gå längre än detta. Överreglering på medlemsstatsnivå kan bidra till lagstiftningens komplexitet och ytterligare minska efterlevnaden. Införlivandeåtgärderna måste vara klara och tydliga. Medlemsstaterna rekommenderas att undvika att öka den administrativa bördan när de införlivar EU-lagstiftningen i sin nationella lagstiftning.
13. Europaparlamentet betonar att smart lagstiftning måste uppfylla den inre marknadens sociala dimension i enlighet med bestämmelserna i fördraget. Parlamentet understryker att Refit inte bör användas för att undergräva avtal som uppnåtts mellan arbetsmarknadens parter på EU-nivå och betonar att parternas oberoende måste respekteras. Artikel 155 i EUF-fördraget säkerställer att avtal mellan arbetsmarknadens parter omvandlas till EU-lagstiftning på avtalsparternas gemensamma begäran. I detta avseende välkomnar parlamentet uttalandet av kommissionens ordförande, Jean-Claude Juncker, att den sociala marknadsekonomi endast kan fungera om det finns en social dialog och att han skulle vilja vara den sociala dialogens ordförande.
14. Europaparlamentet vidhåller att arbetstagarna har rätt till arbetsmiljöskydd och minimiarbetsvillkor oberoende av om arbetsplatsen är ett litet, medelstort eller stort företag.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta förhandlingarna om direktivet om mammaledighet.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka arbetstagarskyddet. I synnerhet uppmanas kommissionen att lägga fram förslag rörande muskel- och skelettbesvär och passiv rökning och att göra de nödvändiga uppdateringarna rörande carcinogena och mutagena ämnen.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samråda med parlamentet och andra berörda parter innan ett förslag till lagstiftning dras tillbaka.
18. Europaparlamentet betonar behovet av att garantera förutsägbarhet, ett klart rättsläge och öppenhet för att Refit-programmet inte ska bli en källa till permanent osäkerhet om rättsläget, och understryker att alla ändringar av lagstiftningen måste övervägas noggrant även från ett långsiktigt perspektiv. Parlamentet konstaterar att principen om en politisk nystart och tillbakadragandet av befintlig lagstiftning inte får ge upphov till tvivel rörande de sociala målsättningarnas politiska önskvärdhet.
19. Europaparlamentet beklagar att kommissionen är ovillig att granska det föreslagna direktivet om enmansbolag med begränsat ansvar inom ramen för Refit-programmet. Parlamentet varnar för att det föreslagna direktivet skulle kunna skapa allvarliga problem genom att tillhandahålla nya och lätta sätt att upprätta brevlådeföretag såväl som att undergräva arbetstagarnas sociala rättigheter och undvika betalningen av sociala avgifter.

20. Europaparlamentet oroar sig över den pågående utvärderingen av den aktuella arbetstidslagstiftningen i syfte att förenkla den. Parlamentet föreslår att det i stället görs ansträngningar för att förbättra och korrigera genomförandet.
21. Europaparlamentet förkastar förslaget att dra in stöden för utdelning av frukt (bananer), grönsaker och mjölk i skolor.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över testet för små och medelstora företag så att det inte riskerar att begränsa rättigheterna rörande arbetsmiljön samt arbetstagar rättigheter och arbetstagar skydd i små och medelstora företag.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skyndsamt överväga åtgärder för att ta itu med den inverkan som EU:s nyligen införda regler för mervärdesskatt för digitala tjänster har på mikroföretag, särskilt när det gäller den betydande administrativa bördan, så att den digitala ekonomin tillåts att växa.
24. Europaparlamentet påminner om att kommissionsledamot Bienkowska, under utfrågningen för att bekräfta hennes utnämning, uppgav att kommissionen skulle vara förpliktad att överväga att dra tillbaka alla förslag som enligt medlemsstaterna bygger på en bristfällig konsekvensbedömning eller som innehåller vissa inslag inte behandlats fullt ut. Kommissionen uppmanas att skriftligen bekräfta sitt åtagande i denna fråga.
25. Europaparlamentet påpekar att lagstiftning kan ha olika inverkan på stora företag jämfört med små och medelstora företag, vilket bör betänkas när förslag utformas. Parlamentet betonar att alla arbetstagare har rätt till högsta standard när det gäller hälsa och säkerhet på arbetsplatsen oberoende av arbetsgivarens storlek eller underliggande avtal.
26. Europaparlamentet stöder kommissionens fortlöpande arbete, till exempel när den genomför bättre konsekvens- och efterhandsbedömningar under hela lagstiftningsprocessen, ytterligare stärker oberoendet, objektiviteten och neutraliteten hos konsekvensbedömningar och säkerställer mer insyn när det gäller i vilken utsträckning lagförslag tar hänsyn till de synpunkter som inkommit under samråden. Parlamentet efterlyser en effektiv översyn av lagstiftningen för att se till att den har önskad effekt och för att ringa in områden där det finns bristande konsekvens mellan – liksom ineffektiva åtgärder som sammanlänkar – befintliga och nya regler som skulle kunna medföra betydande bördor och kostnader för företag som försöker efterleva lagstiftningen. Det är viktigt att den aktuella lagstiftningen genomförs på ett bättre sätt.
27. Europaparlamentet varnar för ett införande av lagstadgade tidsfristklausuler, eftersom sådana riskerar att skapa rättslig osäkerhet och bristande kontinuitet i lagstiftningen.
28. Europaparlamentet anser att principerna om bättre lagstiftning bör tillämpas på både sekundärrättsliga och primärrättsliga beslut. Kommissionen uppmanas att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att alla genomförandeakter och delegerade akter på området för sysselsättning och sociala frågor ska vara öppna för bredare kontroll på ett enkelt, tydligt och öppet sätt.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sin detaljerade konsekvensbedömning om arbetstidsdirektivet. Parlamentet oroas även över de bördor

som läggs på små och medelstora företag genom genomförandet av Reach-direktivet och de därmed sammanhängande följderna för sysselsättningen i europeiska små och medelstora företag inom den kemiska industrin. Parlamentet gläder sig därför över att kommissionen är beredd att lätta på bördorna för små och medelstora företag som efterlever Reach-direktivet utan att därigenom äventyra standarderna för arbetsmiljö eller anställningstrygghet.

30. Europaparlamentet påpekar att det inte finns några tillfredsställande kriterier för att mäta ”effektivitet” och ”kostnader”. Dessa termer är inte lämpliga när det gäller arbetsolycksfall och sjukdom. Detta skulle kunna leda till att förvaltare och kontrollanter fattar beslut och att legitima, demokratiskt valda lagstiftare därigenom kringgås.
31. Europaparlamentet påminner om artikel 155 i EUF-fördraget. Arbetsmarknadens parter uppmanas att ta till sig bättre regleringsverktyg, öka användningen av konsekvensbedömningar i sina förhandlingar och hänvisa avtal med förslag till lagstiftningsåtgärder till kommissionens konsekvensbedömningsnämnd.
32. Europaparlamentet motsätter sig ett fastställande av ett nettomål för att minska kostnader som beror på lagstiftningen, eftersom detta inte tar hänsyn till vare sig målet för lagstiftningen eller de fördelar som den för med sig.
33. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen sina specialiserade utskott att mer konsekvent utnyttja det redan tillgängliga instrument som parlamentets egna konsekvensbedömningar utgör, särskilt när omfattande ändringar av kommissionens ursprungliga förslag planeras.
34. Europaparlamentet stöder med eftertryck ytterligare åtgärder på området för offentlig upphandling, till exempel främjande av mindre enheter vid upphandling för att hjälpa små och medelstora företag samt mikroföretag att konkurrera med anbud vid offentlig upphandling.
35. Europaparlamentet framhåller att termerna ”förenkling” och ”mindre bördor” saknar mening när förhållandena blir alltmer komplexa. Ny teknik och nya metoder skulle kunna äventyra arbetstagarnas hälsa. Därför krävs det nya skyddsåtgärder som i sin tur kan öka den administrativa bördan.
36. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att bättre bedöma de sociala och miljömässiga konsekvenserna samt konsekvenserna av sin politik när det gäller medborgarnas grundläggande rättigheter och att tänka på vad det kostar att inte lagstifta på EU-nivå samt att lönsamhetsanalyser bara är ett av flera kriterier.
37. Europaparlamentet är övertygat om att sunda konsekvensbedömningar är ett viktigt verktyg som stöd för beslutsfattandet och spelar en viktig roll för bättre lagstiftning. Parlamentet betonar emellertid att sådana bedömningar inte kan ersätta politiska bedömningar och beslut.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	28.5.2015
Slutomröstning: resultat	+ : 28 - : 25 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Lampros Fountoulis, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ādám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Daniela Aiuto, Georges Bach, Amjad Bashir, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Mercedes Bresso, Tania González Peñas, Eva Kaili, António Marinho e Pinto, Evelyn Regner, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, Gabriele Zimmer

30.3.2015

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET

till utskottet för rättsliga frågor

över programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och
framtidsutsikter
(2014/2150(INI))

Föredragande av yttrande: Giovanni La Via

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar utskottet för rättsliga frågor
att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande för ett enkelt, klart, harmoniserat och förutsägbart regelverk såsom det framställs i Refit-programmet. Parlamentet understryker att det arbete som man räknar med i meddelandet om Refit bör vara en del av fortlöpande process som säkerställer att gällande lagstiftning på unionsnivå är ändamålsenlig och resulterar i att lagstiftarnas gemensamma mål uppnås och medborgarnas, företagens och andra berörda parter förväntningar infrias.
2. Europaparlamentet noterar den första versionen av den årliga Refit-resultattavlan som möjliggör en bedömning av framstegen inom alla politikområden och för varje initiativ som fastställts av kommissionen, inbegripet åtgärder som vidtagits av rådet och Europaparlamentet. Parlamentet anser att resultattavlan bör kompletteras med en årlig redovisning av nettokostnader och nettovinster för den unionslagstiftning som antagits och upphävts av EU i syfte att ge en utförligare bedömning av de framsteg som görs i samband med avskaffandet av onödig byråkrati och för att få ett erkännande från kommissionen att problemet för företagen ofta är lagstiftningens sammanlagda kostnader.
3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande att vid översyn av gällande och planerade lagar ta hänsyn till intressena hos mikroföretag och små och medelstora företag och att avlasta sådana företag med undantag och lättnader.

4. Europaparlamentet anser att det är olämpligt att generellt undanta små och medelstora företag från lagstiftning. Parlamentet menar att förslag som ger möjlighet till lättnader och undantag måste bedömas från fall till fall.
5. Europaparlamentet framhåller kommissionens bedömning att upp till en tredjedel av den administrativa börda som är knuten till unionslagstiftningen kan hänföras till nationella genomförandeåtgärder eller flexibla genomförandealternativ. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att vid översynen av regelverket med förordningar och direktiv verka för att blåsa nytt liv i principen om den gemensamma inre marknaden och i så hög grad som möjligt undvika att ge utrymme för nationella särregleringar.
6. Europaparlamentet stöder målet att minska byråkratin och undanröja onödiga administrativa bördor, eftersom detta kan bidra till att ge ett proportionerligt och evidensbaserat skydd för medborgare. Parlamentet uttrycker dock sin oro över den potentiella avreglering, särskilt på områdena miljö, livsmedelssäkerhet, hälsa och konsumenträttigheter, som begreppet minskad byråkrati innebär. Parlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut beakta de fördelar som miljö- och hälsolagstiftningen har på medborgarna, ekonomin och miljön när den bedömer de administrativa bördor som lagstiftningen medför, men samtidigt se till att EU:s konkurrenskraft upprätthålls och stärks. Parlamentet understryker i sammanhanget att det är lagstiftningens kvalitet som är det lämpliga riktmärket i utvärderingssyfte, i motsats till antalet lagstiftningsakter. Parlamentet påminner om medlemsstaternas oberoende i tillsynsfrågor i fall där unionslagstiftningen bara föreskriver miniminormer. Parlamentet uppmanar kommissionen att inte sänka sin ambitionsnivå och framhåller att de allmänpolitiska målen, däribland miljömässiga och hälsomässiga, inte får äventyras.
7. Europaparlamentet understryker att vissa administrativa bördor är nödvändiga för att regelverkets mål och den föreskrivna skyddsnivån ska uppnås ordentligt, särskilt när det gäller miljö och skydd av folkhälsan, som är sektorer där informationskraven måste bibehållas.
8. Europaparlamentet framhäver det genomgående starka stöd som europeiska medborgare visar för EU:s miljöinsatser. Parlamentet understryker att arbetet med att förenkla bestämmelserna (Refit), särskilt inom ramen för kommissionens arbetsprogram, inte får användas som förevändning för att sänka ambitionsnivån i frågor av avgörande betydelse för miljöskyddet.
9. Europaparlamentet påminner om att fyra ledamöter av högnivågruppen för administrativa bördor – de som företräder arbetstagarna, folkhälsan, miljön och konsumenterna – antog ett avvikande yttrande över slutrapporten från högnivågruppen av den 24 juli 2014¹.
10. Europaparlamentet understryker att enklare och smartare lagstiftning leder till ett följdriktigare införlivande och en verksammare och enhetligare tillämpning från medlemsstaternas sida.
11. Europaparlamentet konstaterar att 32 % av de administrativa bördor som har sitt ursprung på EU-nivå är följderna av att vissa medlemsstater har beslutat sig för att gå längre än vad

---

¹ <http://www.eeb.org/EEB/?LinkServID=93589C92-5056-B741-DBB964D531862603>

som krävs enligt EU-lagstiftningen och på deras ineffektiva administrativa rutiner. Parlamentet noterar att det därför är avgörande att undvika s.k. överreglering (gold-plating), dvs. att när EU:s direktiv införlivas införa ytterligare krav och bördor som går utöver dem som unionslagstiftningen kräver. Överreglering ökar komplexiteten och kostnaderna för lokala och regionala myndigheter och för offentliga och privata företag. Parlamentet menar att det behövs en gemensam definition av överreglering för att garantera säkerhet vid tillämpningen av unionsrätten och för att göra en bedömning av länder som säger sig inte ägna sig åt överreglering.

12. Europaparlamentet anser att kommissionen bör offentliggöra preliminära konsekvensbedömningar, helst i samband med offentliga samråd, och presentera alla de konsekvenser som de föreslagna alternativen kan få.
13. Europaparlamentet erinrar kommissionen om sin begäran att konsekvensbedömningsnämndens oberoende bör stärkas, och särskilt att nämndens medlemmar inte får underställas politisk kontroll. Parlamentet anser att konsekvensbedömningsnämnden endast bör bestå av personer med lämpliga kvalifikationer som har kompetens att bedöma den analys som gjorts av de relevanta ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna.
14. Europaparlamentet understryker att onödiga bördor och kostnader skulle kunna rapporteras av de drabbade som ett viktigt komplement till kostnads-/intäktsanalyser, varför samråd och offentlig debatt är avgörande och bör stärkas av kommissionen.
15. Europaparlamentet motsätter sig att ett nettomål uppsätts för sänkta lagstiftningskostnader, eftersom detta på ett onödigt sätt minskar den uppsättning tillgängliga instrument som finns för att hantera nya eller olösta frågor samt ignorerar de motsvarande fördelarna med lagstiftningen.
16. Europaparlamentet motsätter sig konceptet att neutralisera nya administrativa ”bördor” genom att avlägsna existerande ”bördor”. Om en befintlig bestämmelse skapar onödig börda eller om den är föråldrad, så ska den strykas. Om den tjänar ett användbart syfte där fördelarna uppväger bördorna ska den inte strykas bara för att en ny åtgärd har vidtagits på annat håll.
17. Europaparlamentet understryker att när utvärderingar och kontroller av lagstiftning på områdena miljö, livsmedelssäkerhet och hälsa utförs, måste kvalitativa miljö- och hälsöhänsyn ges samma vikt som kvantitativa ekonomiska hänsyn, med beaktande av analyser som genomförts under konsekvensbedömningsförfarandena. Parlamentet påpekar att de långsiktiga fördelarna för miljö och folkhälsa, till skillnad från kostnaderna för företagen, ofta är svårare att kvantifiera.
18. Europaparlamentet framhåller att man vid sådana utvärderingar och kontroller av miljölagstiftningen även bör ta hänsyn till vikten av att lika villkor råder i Europa och att regler tillämpas och efterlevs på samma sätt i de olika medlemsstaterna.
19. Europaparlamentet lyfter fram vikten av att undvika överlappning inom lagstiftningen.

20. Europaparlamentet stöder den fortsatta förbättringen av konsekvensbedömningar, både förhands- och efterhandsbedömningar, vilket främjar en evidensbaserad utformning av politiken.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att effektivisera och synliggöra EU Pilot-mekanismen, som är utformad för att ge snabba och utförliga svar på allmänhetens och företagens frågor om unionslagstiftningen. Parlamentet understryker att de flesta EU Pilot-frågor avser överträdelser av avfallsbestämmelser och av kravet på miljökonsekvensbedömningar, som är av central betydelse för folkhälsan och miljön.
22. Europaparlamentet påminner om att kommissionen tidigare har konstaterat att miljöstandarder och progressiv lagstiftning inte är något hinder för ekonomin, utan utgör snarare en fördel för ekonomisk tillväxt och jobbskapande.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över riktlinjerna för utvärderingar genom att utöka deltagandet av och samråden med berörda parter och använda det mest direkta sättet för de europeiska medborgarna att delta i beslutsprocesserna.
24. Europaparlamentet betonar att ett förbättrat miljö- och folkhälsoskydd på hög nivå skapar en grogrund för innovationer och möjligheter för näringslivet och är därför gynnsamt för den europeiska ekonomin, särskilt för små och medelstora företag i samband med övergången till en hållbar miljövänlig ekonomi med fokus på ett Europa som är mer självförsörjande på energi.
25. Europaparlamentet understryker att unionens miljöpolitik har stimulerat innovation och investeringar i miljövänliga varor och tjänster, vilket gett arbetstillfällen och exportmöjligheter.
26. Europaparlamentet framhäver att riskhantering och vetenskap är grunden för miljö- och hälsoskydd i unionslagstiftningen.
27. Europaparlamentet noterar att kommissionen genomför kontroller av fågel- och livsmiljödirektiven. Parlamentet betonar att dessa direktiv är hörnstenarna i Europas ansträngningar för att stoppa förluster i den biologiska mångfalden och återskapa förstörda ekosystem, samt att deras regelverk både är flexibelt och modernt och att det ger företagen möjlighet att anpassa sig och fungera framgångsrikt.
28. Europaparlamentet motsätter sig därför att fågel- och livsmiljödirektiven åter öppnas upp.
29. Europaparlamentet noterar med förvåning kommissionens tillbakadragande av förslagen om en översyn av avfallslagstiftningen och om öppenheten i hälsorelaterad lagstiftning. Parlamentet noterar med oro kommissionens tillkännagivande av dess avsikt att ändra förslaget om en minskning av nationella utsläpp utan att tillhandahålla ytterligare detaljer. Parlamentet beklagar att förslaget om de två tillbakadragandena tillkännagavs undan att någon analys eller bevis framlades för att motivera det, och att det heller inte föregicks av några samråd med medlagstiftare eller aktörer. Parlamentet betonar kommissionens deklarerade åtagande, vilket föreskrivs i dess arbetsprogram för 2015, att beakta Europaparlamentets och rådets synpunkter innan slutgiltigt beslut fattas om arbetsprogrammet för 2015, särskilt med avseende på tillbakadraganden av lagstiftning.

Parlamentet understryker att en majoritet av Europaparlamentets ledamöter i ett flertal omröstningar i plenum uttryckt sitt stöd för att behålla paketet om kretsloppssamhället oförändrat på agendan. Parlamentet beklagar djupt att kommissionen ändå har dragit tillbaka förslaget om en översyn av avfallslagstiftningen, och ogillar det onödiga tids- och resursslöseri som detta orsakat. Parlamentet beklagar kommissionens tillkännagivande att dra tillbaka sitt förslag om en översyn av energiskattedirektivet.

30. Europaparlamentet påminner om resultaten i rapporten *Cutting Red Tape in Europe* från högnivågruppen för administrativa bördor där miljölagstiftningen inte förtecknas bland de mest betungande. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla dessa resultat i minnet när den överväger att dra tillbaka eller hålla inne med vidare förslag till miljölagstiftning. Parlamentet betonar i detta sammanhang att samma rapport fann att miljölagstiftningen bara bidrar med 1 % till den totala mängden onödiga administrativa bördor.
31. Europaparlamentet anser att Refit-programmets legitimitet hänger på att åtskilja de frågor som berör lagstiftningens ändamålsenlighet och effektivitet från lagstiftningens politiska syfte och de naturliga kompromisser som träffas aktörerna emellan, vilket är lagstiftarnas ansvar. Parlamentet understryker – i samband med de Refit-åtgärder som föreskrivs i kommissionens arbetsprogram för 2015 bilaga 3 på områdena klimatåtgärder och energi, miljö, havsfrågor och fiske, folkhälsa och livsmedelssäkerhet samt inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag – vikten av att begränsa omfattningen av dessa åtgärder, att förenkla dem och att de allmänpolitiska målen inte får undermineras.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte genomföra fristående eller ensidiga kumulativa kostnadsbedömningar utöver Refit, som bl.a. planerats i samband med den mest relevanta unionslagstiftningen och politiken för den europeiska kemiska industrin, utan att i stället integrera denna aspekt i den allmänna kontrollen och på så sätt få till stånd ett välavvägt tillvägagångssätt som även tar hänsyn till fördelarna med den berörda lagstiftningen.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över förordning (EG) nr 1924/2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel med avseende på dess vetenskapliga grund, meningsfullhet och verklighetsförankring, med tanke på de graverande, ihållande och konkurrensnedvridande problemen i samband med förordningens tillämpning, samt att, om lämpligt, avskaffa begreppet näringsprofiler. Parlamentet anser att målen med förordning (EG) nr 1924/2006, såsom att påståenden om livsmedel ska vara sanna och att särskilda uppgifter om fett-, socker och saltinnehåll ges, redan har uppnåtts genom förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta resultaten från det europeiska medborgarinitiativet Right2Water på allvar och se till att dess förslag genomförs till alla medverkande parter tillfredsställelse, särskilt unionsmedborgarnas.
35. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen genomför ett strukturerat samråd, däribland med Europaparlamentet, innan varje meddelande om tillbakadragande av ett kommissionsförslag.

36. Europaparlamentet understryker kommissionens skyldighet enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen att tillhandahålla en noggrann förklaring i god tid innan den drar tillbaka förslag om vilka parlamentet redan har lagt fram en ståndpunkt vid första behandlingen, som i fallet med öppenhetsdirektivet om prissättning och ersättning av läkemedel.
37. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionen inte försökte underlätta förhandlingarna om ett nytt direktiv om plastkassar, och till och med offentligt hotade med att dra tillbaka sitt förslag, strax innan ett avtal hade ingåtts av medlagstiftarna, i syfte att uppnå ”bättre lagstiftning”.
38. Europaparlamentet påminner kommissionen om medlagstiftarnas befogenheter i lagstiftningsförfarandet och uppmanar kommissionen att respektera medlagstiftarnas rätt att ändra förslag från kommissionen. Parlamentet påminner också om medlagstiftarnas skyldighet att följa principerna om bättre lagstiftning, särskilt de interinstitutionella avtalen. Parlamentet anser vidare att det är hög tid att se över det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och välkomnar initiativ från kommissionen att inleda förhandlingar om en uppdatering av detta avtal.
39. Europaparlamentet anser att när lagstiftning föreslås inom ett komplicerat och mångfasetterat område bör man räkna med en andra samrådsfas, under vilken ett förslag till rättsakt offentliggörs, åtföljt av en provisorisk konsekvensbedömning öppen för synpunkter från alla berörda parter. Parlamentet menar att denna andra fas skulle medföra ytterligare stringens i kommissionens analys och stärka skälen för förslag som antas i anslutning till denna process.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förlänga högnivågruppens mandat, som gick ut den 31 oktober 2014, och att se till att gruppens medlemmar står utanför varje form av intressekonflikt och att en ledamot från Europaparlamentets utskott för rättsliga frågor också ingår i gruppen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	26.3.2015
Slutomröstning: resultat	+: 62 -: 0 0: 6
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marco Affronte, Margrete Auken, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Nils Torvalds, Glenis Willmott, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Linnéa Engström, Luke Ming Flanagan, Jan Huitema, Karol Karski, Merja Kyllönen, Anne-Marie Mineur, Alessandra Mussolini, James Nicholson, Aldo Patriciello, Marit Paulsen, Bart Staes, Theodor Dumitru Stolojan, Tom Vandenkendelaere
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Marie-Christine Boutonnet, Anthea McIntyre, Emilian Pavel

18.3.2015

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD

till utskottet för rättsliga frågor

över programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och
framtidsutsikter
(2014/2150(INI))

Föredragande av yttrande: Othmar Karas

FÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för rättsliga frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet uppskattar meddelandet om Refit och kommissionens fortsatta åtagande att förbättra lagstiftningen. Det arbete som planeras i meddelandet om Refit bör ses som en fortlöpande process som syftar till att säkerställa den gällande EU-lagstiftningens ändamålsenlighet, uppnå lagstiftarnas gemensamma mål och infria medborgarnas, företagens och alla berörda parter förväntningar. Parlamentet betonar att Refit-programmet bör inriktas på bättre lagstiftning och inte urholka jämställdheten, sociala normer, arbetsnormer, miljönormer eller miljö- och konsumentskyddet.
2. Om det klart och tydligt fastställs att det finns ett behov av åtgärder på EU-nivå och om dessa åtgärder är förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, bör det nog undersökas huruvida ett icke-lagstiftningsinstrument eller ett lagstiftningsinstrument – och i så fall vilket lagstiftningsinstrument – är bäst lämpat när det gäller att uppnå det avsedda politiska målet och framhäva det europeiska mervärdet. Europaparlamentet anser att man bör tillämpa en uppsättning indikatorer för att fastställa de totala efterlevnadskostnaderna och administrativa kostnaderna för en ny rättsakt i syfte att bättre kunna bedöma rättsaktens inverkan. Sådana indikatorer måste bygga på entydiga, heltäckande och (där så är lämpligt) kvantifierbara kriterier som omfattar flera olika dimensioner, t.ex. sociala, ekonomiska och miljörelaterade kriterier, för att möjliggöra en korrekt bedömning följderna av åtgärder eller uteblivna åtgärder på EU-nivå.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vara noggrannare vid bedömningen av de konsekvenser som framtida och befintlig lagstiftning får för små och medelstora företag och för konkurrenskraften i allmänhet. En bedömning av

konsekvenserna för konkurrenskraften bör utgöra en väsentlig del av konsekvensbedömningsförfarandet. Förslaget till reviderade riktlinjer bör innehålla vägledning om hur konsekvenserna för konkurrenskraften bör bedömas och vägas in i den slutliga analysen. Parlamentet stöder en genomgående presumtion om att förslag med negativa konsekvenser för konkurrenskraften bör förkastas, såvida det inte läggs fram bevis för att det finns betydande, okvantifierbara fördelar.

4. Europaparlamentet beklagar att de åtgärder som ska ses över enligt den resultattavla som åtföljer meddelandet är långt ifrån nya. De utgör snarast ett antal åtgärder som kommissionen var skyldig att följa upp på grund av utlöpande översynsklausuler i tidigare antagen lagstiftning. Parlamentet förväntar sig en högre ambitionsnivå hos den nya kommissionen när det gäller de mål som ingår i meddelandet om Refit, framför allt målet att ta itu med de svåra frågor som exempelvis framhållits inom ramen för Topp 10-samrådet med små och medelstora företag.
5. Europaparlamentet anser att idén om resultattavlor bör ses över och att det i stället bör finnas två dokument, dvs. ett dokument som innehåller en arbetsplan och ett andra, nytt dokument med en kvantitativ och detaljerad redogörelse för kommissionens framsteg. Detta andra dokument bör utgöra grunden för en årlig sammanställning av nya kostnader för företagen i form av en begriplig rapport eller liggare med intäkter och utgifter i samband med de administrativa och lagstiftningsrelaterade konsekvenserna av de lagstiftningsförslag som antagits under det föregående lagstiftningsåret, eftersom detta skulle vara mycket mer användbart och skulle visa att kommissionen förstår att problemet ofta är lagstiftningens kumulativa kostnad.
6. Europaparlamentet framhåller på nytt att situationen för små och medelstora företag nogga måste beaktas i EU-lagstiftningen. Kommissionen uppmanas att i de reviderade riktlinjerna för konsekvensbedömningar erkänna vikten av ”tänk småskaligt först”-principen, även i form av ett obligatoriskt test för små och medelstora företag och konkurrenskraftssäkring, i syfte att styrka EU-åtgärdernas mervärde samt deras kostnader och nytta, och att vederbörligen analysera de sociala, miljömässiga och ekonomiska konsekvenserna av den föreslagna lagstiftningen.
7. Europaparlamentet påpekar att kommissionskollegiets antagande av kommissionsförslag måste bygga på ett tillstyrkande yttrande från konsekvensbedömningsnämnden, i vilket det framgår att den motsvarande konsekvensbedömningen har genomförts på ett tillfredsställande sätt.
8. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt om att mikroföretag generellt sett bör undantas från EU-lagstiftningen, vilket fastställs i dess resolutioner av den 23 oktober 2012 om små och medelstora företag: konkurrenskraft och affärsmöjligheter¹ och av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll², där det framgår att undantag måste bedömas från fall till fall för varje förslag i syfte att spegla principen om omvänd bevisbörda, det vill säga att mikroföretagen även i fortsättningen bör hållas utanför förslagens tillämpningsområde, såvida det inte påvisas att de bör omfattas. Parlamentet

---

¹ EUT 68 E, 7.3.2014, s. 1.

² Antagna texter, P8_TA(2014)0069.

uppmuntrar eftertryckligen kommissionen att bygga vidare på de framsteg som den har gjort på detta område genom att fortsätta att minska kostnaderna för lagstiftning för mikroföretag och små och medelstora företag. Parlamentet uppmärksammar de rekommendationer som man gett i sin ovannämnda resolution av den 27 november 2014 om detta ämne.

9. Europaparlamentet konstaterar att dess ståndpunkt om Topp 10-samrådet och om minskningar av EU-regelbördan för små och medelstora företag, vilken fastställs i resolutionen av den 17 april 2014 om det ämnet¹, var att bördorna från arbetslagstiftningen bör minskas och att det bör göras en genomgripande översyn av arbetstidsdirektivet eftersom det inte är flexibelt för mikroföretag och små och medelstora företag. I samma resolution rekommenderade parlamentet också – för att minska bördorna från arbetsmiljölagsstiftningen – att lågriskföretag inte bör omfattas av kravet på skriftliga arbetsmiljöbedömningar.
10. Europaparlamentet noterar att upp till en tredjedel av den administrativa börda som hänger samman med EU-lagstiftningen tillkommer genom nationella genomförandeåtgärder. Parlamentet framhåller på nytt vikten av att jämte de föreslagna förenklingarna säkerställa skyndsamma och konsekventa förfaranden för införlivande, genomförande och tillämpning av lagstiftningen. Vidare betonar parlamentet hur viktigt det är att undvika nationell överreglering. Kommissionen uppmanas att inkludera kriterier för bedömning av överdrivna nationella genomförandeåtgärder i syfte att klart definiera nationell överreglering i EU:s resultattavla för lagstiftning, så att nya innovationer i enskilda medlemsstater identifieras som sådana. Parlamentet betonar en sådan definition måste respektera medlemsstaternas rätt att tillämpa strängare normer i fall där EU-lagstiftningen enbart föreskriver minimiharmonisering.
11. Europaparlamentet anser att principerna om bättre lagstiftning bör tillämpas på både sekundärrättsliga och primärrättsliga beslut. Parlamentet uppmanar kommissionen, och i tillämpliga fall dess byråer, att se till att delegerade akter och genomförandeakter åtföljs av en obligatorisk konsekvensbedömning – inklusive samråd med berörda parter – om det rör sig om akter vilkas inverkan kan förväntas bli betydande. Parlamentet efterlyser i detta syfte en ändring av riktlinjerna för genomförandeakter i linje med de allmänna riktlinjerna för delegerade akter. Lagstiftarna bör vara så specifika som möjligt i lagstiftning inom första pelaren i fråga om vad man vill åstadkomma med hjälp av delegerade akter och genomförandeakter. Det kan konstateras att kommissionen i parlamentets resolution av den 4 februari 2014 om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet, subsidiaritet och proportionalitet² uppmanades att utöka granskningen av hur proportionalitetsprincipen tillämpas, i synnerhet vad gäller användandet av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget om delegerade akter och genomförandeakter.
12. Europaparlamentet ställer sig bakom kommissionens avsikt att förbättra utvärderingarna, som ju utgör en central aspekt i arbetet med att utarbeta smart lagstiftning. Utvärderingar ger tillförlitliga uppgifter om lagstiftningens faktiska konsekvenser för dem som omfattas av lagstiftningen. Parlamentet begär i detta sammanhang att de berörda parter som omfattas av lagstiftningen formellt involveras nära i utvärderingsprocessen.

---

¹ Antagna texter, P7_TA(2014)0459

² Antagna texter, P7_TA(2014)0061.

13. Europaparlamentet efterlyser en omförhandling och uppdatering av det interinstitutionella avtalet ”Bättre lagstiftning” för att ta hänsyn till Lissabonfördraget och ramavtalet mellan parlamentet och kommissionen samt utveckla och befästa bästa praxis på områden som planering av lagstiftning, konsekvensbedömningar, systematiska efterhandsutvärderingar av EU:s rättsliga bestämmelser och genomförande och hantering av delegerade akter och genomförandeaakter.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en metod med kvantitativa mål för att minska de administrativa bördorna på EU-nivå. Parlamentet noterar de positiva erfarenheterna i vissa medlemsstater av att sätta nettominskningsmål i syfte att minska efterlevnadskostnaderna. Parlamentet efterlyser en diskussion om denna metod i den nya föreslagna högnivågruppen för administrativa bördor, och begär att metoden beaktas i framtida konsekvensbedömningar när den väl godkänts.
15. Europaparlamentet begär att berörda parter – däribland arbetsmarknadsparter, näringslivsorganisationer, konsumentskyddsorganisationer, miljöorganisationer, sociala organisationer och nationella, regionala och lokala myndigheter – involveras närmare i subsidiaritets- och proportionalitetsprövningar, bedömningar av den administrativa bördan (inklusive den positiva inverkan och de kostnader som genereras av att efterleva lagstiftningen), valet av rättslig grund, lagstiftningens ändamålsenlighet och efterhandsutvärderingar samt övervakningen av genomförandet och tillämpningen av EU-lagstiftning på nationell nivå. Parlamentet anser att dessa prövningar och bedömningar skulle kunna stärkas genom användning av inbördes utvärdering mellan medlemsstaterna. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att inrätta en ny högnivågrupp för bättre lagstiftning – bestående av berörda parter och nationella oberoende experter – under den ansvarige vice ordförandens ansvar. Denna grupp bör ha ett starkt mandat så att den kan bli ett effektivt och oberoende rådgivande organ.
16. Europaparlamentet anser att en obalanserad eller ofullständig konsekvensbedömning eller avsaknaden av en konsekvensbedömning måste betraktas som grunder för ett eventuellt upphävande av eller en eventuell översyn av gällande EU-lagstiftning inom ramen för Refit.
17. Europaparlamentet betonar vikten av att tillämpa en bottom-up-strategi vad gäller avreglering. Kommissionen uppmanas därför att inrätta ett europeiskt forum för berörda parter på området bättre lagstiftning och minskade administrativa bördor, med det kvantitativa målet att till 2020 minska den administrativa bördan med 25 procent. Parlamentet betonar att forumet bör omfatta de berörda parterna, däribland arbetsmarknadens parter, konsumentorganisationerna och näringslivet. Parlamentet betonar att forumets förslag aktivt bör behandlas av kommissionen och att kommissionen bör ta itu med dessa förslag i enlighet med ”följ eller förklara”-principen. Forumet skulle kunna fungera som en plattform för företag eller sammanslutningar som arbetar på antingen nationell eller europeisk nivå för att ge direkt återkoppling som stöder principerna om bättre lagstiftning eller bidrar till att få till stånd mindre byråkratiska regler inom sektorn.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att samråden med de berörda parterna medger insyn och hålls i god tid och att resultaten av samråden analyseras både

kvantitativt och kvalitativt så att även minoritetsuppfattningar beaktas i vederbörlig ordning. Det är absolut nödvändigt att berörda parter under de tidigaste faserna av lagstiftningsprocessen kan inge synpunkter på onödiga bördor i kommissionens förslag, i form av ett offentligtgjort konsekvensbedömningsutkast som lämnas in till konsekvensbedömningsnämnden under den fas som föregår det slutliga lagstiftningsförslaget och den slutgiltiga bedömningen av den berörda lagstiftningen, till exempel genom att den framtida högnivåexpertgruppen för bättre lagstiftning involveras.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en ram för Refit-programmet och skapa en anknytning till det mer allmänna arbetet med att fastställa och genomföra kommissionens arbetsprogram och centrala prioriteringar.
20. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att utöka sina samråd – både offentliga och privata sådana – med alla berörda parter, däribland konsumenter, när den utarbetar genomförandeakter och delegerade akter, i syfte att undersöka hur man bättre kan öka medvetenheten om icke slutliga förslag. Parlamentet är övertygat om att sådana insatser för att öka de berörda parternas återkoppling inför de slutliga rekommendationerna kommer att leda till bättre lagstiftning. I detta sammanhang välkomnar parlamentet eventuella initiativ för att jämföra samrådsförfaranden avseende provisoriska bestämmelser eller normer med motsvarande förfaranden som tillämpas inom andra behörighetsområden, som ett sätt att ta fram bästa metoder.
21. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, de lokala och regionala myndigheterna och de berörda parterna bör involveras närmare i arbetet med att identifiera de specifika problem som uppstår vid genomförandet på lokal, regional och nationell nivå samt bör ge återkoppling till kommissionen. Parlamentet anser att man bör använda sig av indikatorer för att fastställa både efterlevnadskostnaderna och de kostnader som frånvaro av reglering skulle medföra (analogt med ”kostnaden för icke-Europa”). Parlamentet begär att dessa indikatorer ska vara heltäckande och lämpade för att bedöma eventuella för- och nackdelar och kostnader och besparingar av en inre marknadsstrategi i både kvalitativt och kvantitativt hänseende.
22. Europaparlamentet anser att bedömningsarbetet inom ramen för Refit och ytterligare insatser för bättre lagstiftning bör göras med beaktande av digitaliseringen av ekonomin, samhället och den offentliga förvaltningen. Ett omfattande utnyttjande av Refit-verktyget och av kontroller av ändamålsenligheten skulle också kunna bidra till att bedöma samstämdheten och konsekvensen på lagstiftningsområden inom ramen för den digitala inre marknaden i stort.
23. Europaparlamentet välkomnar avsikten att utarbeta interna riktlinjer för att förbättra samråden och utvärderingen av dem. Parlamentet anser att de frågor som ställs under samråden – mot bakgrund av den komplexitet som politiska vägval kan vara präglade av oavsett område – måste vara mer specifika och ha en entydig ordalydelse så att frågorna blir klara och tydliga. Om lagstiftning föreslås inom ett komplicerat område anser parlamentet att man bör planera en andra samrådsfas, under vilken den föreslagna rättsakten – åtföljd av en provisorisk konsekvensbedömning – offentliggörs för synpunkter från alla berörda parter. Parlamentet menar att denna andra fas skulle medföra

ytterligare stringens i kommissionens analys och stärka skälen för förslag som antas i anslutning till processen.

24. Europaparlamentet påminner om att kommissionsledamot Bienkowska, under utfrågningen för att bekräfta hennes utnämning, på kommissionens vägnar åtog sig att överväga att dra tillbaka alla förslag som ledamöter av parlamentet anser innehåller en bristfällig konsekvensbedömning eller en konsekvensbedömning där vissa inslag inte behandlats på ett korrekt sätt. Kommissionen uppmanas att skriftligen bekräfta att detta är det samlade kommissionskollegiets policy.
25. Europaparlamentet betonar vikten av att förbättra EU:s kommunikationsstrategi när det gäller EU-lagstiftningen och påpekar att agendan för bättre lagstiftning i detta sammanhang är en värdefull utgångspunkt för att göra EU:s åtgärder förståeliga och påtagliga. Kommissionen uppmanas att i samarbete med medlemsstaterna vidareutveckla portalen Ditt Europa, för att ge små och medelstora företag bättre tillgång till praktisk information – i flerspråksformat – om kommande samråd, relevanta EU-bestämmelser och deras tillämpning i medlemsstaterna.
26. Europaparlamentet välkomnar och stöder kommissionens avsikt att på medellång sikt inleda flera nya utvärderingar av och kontroller av ändamålsenligheten hos befintlig EU-lagstiftning och primärrätt, när det gäller bl.a. betalningsförseningar.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	17.3.2015
Slutomröstning: resultat	+ : 24 - : 12 0 : 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Sergio Gaetano Cofferati, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Dennis de Jong, Pascal Durand, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Antanas Guoga, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Jiří Maštálka, Eva Paunova, Jiří Pospíšil, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Olga Sehnalová, Mylène Troszczynski, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Lucy Anderson, Jussi Halla-aho, Kaja Kallas, Othmar Karas, Emma McClarkin, Jens Nilsson, Julia Reda, Adam Szejnfeld, Lambert van Nistelrooij, Josef Weidenholzer, Kerstin Westphal
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	José Blanco López, Andrea Bocskor, Roger Helmer, György Hölvényi, Emilian Pavel

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	16.6.2015
Slutomröstning: resultat	+ : 17 - : 2 0 : 6
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, Jiří Maštálka, Emil Radev, Julia Reda, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Pascal Durand, Angel Dzhambazki, Jytte Guteland, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Angelika Niebler, Cecilia Wikström